

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Mit Postilla litteralis von Nicolaus de Lyra, Expositiones prologorum von Guilelmus Brito, Additiones ad Postillam Nicolai de Lyra von Paulus Burgensis und Replicae contra Burgensem von Matthias Doering

Doering, Matthias

[Lyon], nach 7. Mai 1485, um 1488

Prologus in Esayam prophetam

[urn:nbn:de:bsz:31-304045](#)

A
Prologus.

In aperte logus in Esayam ppberam.

Enī cū ppberas erē. Hic plog⁹ diuidit in q̄nq̄ par-
tes. In quaꝝ prima errore ponētū ppberas apud be-
breos metrice esse cōscriptos eliminabili. Memor cūs
ppberas erē. Iu-
lōa opus et au-
toꝝ multiplicat
comendar. p̄ q̄d
auditor⁹ attenio
nem excitari ibi.
prīmū de Esia
sciendū erē. In
terta opis diffi-
cultatē et labor⁹
imensitatē insi-
nuat: p̄ q̄d audi-
tor⁹ bēniolētā
capit: ibi. Nec
iōo q̄ti labor⁹
fir tē. In q̄ta lo-
cū t̄ ips⁹ t̄ mām
ppberas definiat:
ut p̄ b̄ auditoꝝ
dociles reddat:
ibi. ppbauit aut̄
Locus determini-
nat: dī. In ibi m̄ iudea. Tempus cū dī. Nec dū. t̄ m̄bu-
bus in captivitatē ducit. Materia rāḡf. s̄. h̄ q̄d dirigit ppberas
cū dī. Ac de vtrq̄ regno erē. In q̄ta p̄e a paula custodio:
q̄bus scribit suffragia oīonū postular: ibi. quā q̄to plus am-
atis erē. His vrlis expositō līe insistat. a. Memor cū pro-
pberas. i. libros ppberaz. b. Clerib⁹ vident erē. i. distictos
breuib⁹ clausulis. q̄ p̄ cola distinguit⁹ et comata: sicut inferius
exponet plen⁹. c. Metro eos erē. exq̄situ modū loquēdi
bs b̄ hieronym⁹. Metru est certis pedū mēluris arg⁹ spacijs
terminat: nec ultra diuīsiōe t̄pox p̄sturati p̄gredit: et ita qui
metrice loquis: metro q̄si qdā vincula alligat. et dī metru a me-
tros grece qdā est mēlura latine. q̄b⁹ certā mēlura syllabat: et
t̄pox: et nemo exstimer. ppberas. d. Aliqd filē erē. v. i. me-
tri ligent: aut metrice scribat. sicut em̄ dicat orator. Psalteriū
lyrici p̄suerepedes. In ep̄la ad paulinū vbi exponit līa illa
David symonides nr̄ erē. inuenies istū v̄sum cū expositōe sua
P̄finitis pueris ab illo loco. s. M̄ulherē fortes q̄s inuenier.
metrice scribis. vide. s. in plogō sup̄ libros regū ab illo loco: s̄
enī psalmi v̄sq̄ ad locū. P̄ oīo q̄nq̄ līe. et inuenies saq̄ b̄ me-
tris istis. Irē in sc̄o plogō sup̄ Job dicit hieronym⁹ Omnia
sere scripturar⁹ cātica sub metro cōp̄chēdi. i. metrice scribi. S̄
pot⁹ estiūt fieri in ppberas. e. Qd̄ in demostbenis erē. i. in
scriptur⁹ demostbenis etiūt: q̄ p̄saice scriperūt et nō metrice
f. Ut p̄ cola erē. ppberas. s̄. op̄a tūlli⁹ t̄ demostbenis g. Qui
vniq̄z p̄sa. erē. In sc̄o plogō sup̄ Job circa mediū dictū ē qd̄
sit p̄sa: et qd̄ v̄sus. Cola et comata appellat maiores et mino-
res distictōes. Colon est grece mēlū latine. Coma aut̄ in
prefat articulus sive p̄cula. Articulus aut̄ dī parū mēluz.
Sic aut̄ in corpe articul⁹ minor est mēlū qd̄ mai⁹ est: sic coma
min⁹ est colo qd̄ dī mēlū oīonis. Coma nō se b̄ p̄ modū arti-
culi. Et dicit qd̄ q̄p̄ coma est q̄i nec est pfecta p̄struendo: nec p̄
fecta finia. et sit ibi p̄fectus rotundus vel fles⁹. Colon vel colus
vbi est p̄fecta p̄struendo: s̄ nō p̄fecta finia. et ibi sit punct⁹ eleua-
tus. Period⁹ nō est q̄n̄ p̄fecta est p̄struendo et p̄fecta finia. et ibi
fit v̄sus. vbi grā Esiae. i. Qd̄ si nolueris et me ad iracidas p̄
nō caueris: ecce coma. Gladi⁹ ducerab̄t vos: ecce colon vel co-
lū: qd̄ glā et ouob⁹ comant⁹. Qd̄ os dñi locutū est. ecce finia
finia et sit period⁹ in fine v̄sus. et diaf aperi qd̄ est circum
et odos qd̄ est circuſ: qd̄ circularis et pfect⁹ cātus. et p̄cordāt
sat̄ v̄ba. Iliō. i. qd̄. et b̄y mol. vbi dicit. Coma p̄cula est finia: colo
mēlū: periodus amb̄: vel circuſ. Fini p̄fū dicit period⁹
aperi qd̄ est circuſ: et odos qd̄ est via: qd̄ in fine v̄sus p̄fecta est
via planis. Et subdit Iliō. fit aut̄ ex p̄sumōe v̄bor⁹ coma:
et comata colon: ex colo periodus. coma est iūcture finiuo. s. ar-

ticus. v̄puta. et si vero: iūctus: ecce vñū coma. Se quis et aliud co-
mā: ne turpe sit p̄ fortissimo viro dicere. et factū est colo. i. mēlū qd̄ in
tellectū sensu p̄stat: adhuc p̄det oīo. Sicut dicitur et plurib⁹ mē-
bus sit periodus. i. extrema finie clausula. Ita veterē iūctior̄ morē re-
q̄nit. periodus aut̄ lōgor⁹ esse nō dī q̄ v̄spū uno p̄ferat. Men⁹ lo-
quit̄ Iliō. i. et b̄y mol. s̄
ita materia dī est ibi
Positura est figura ad
distinguēdos s̄cius p̄ co-
lacionata et p̄odos. q̄
dū ordines suo apponit
sensus nob̄ locis cōdit.
Dicte aut̄ posture vel
q̄ p̄t̄, pos̄t̄ anotant̄.
v̄l. q̄ ibi vox p̄ intuā-
lo distinctiōis deponit
bas greci thes vocat̄
latini posituras. Prīa
posita subdistinctio dī
eadē et coma. Media
distinctio sequit̄ s̄ ipsa
est et colo. Ultia distinctio
est q̄ totā finie clau-
dit. ipsa ē p̄odus. cui⁹
vt dixim⁹: p̄ea s̄t̄ cola
et comata q̄s diversitas
p̄actis diuerso loco po-

sitis demōstrat. vbi est in initio p̄nūctiōis: necdū plena s̄ciū pars
est: et tñ respirare oportet: fit coma. i. p̄cula sensus. p̄ntusq̄ ad unaꝝ
līam ponit̄: et vocal subdistinctio: ab eo q̄ punctū subit⁹. i. ad unaꝝ līam
terā accipit. Ubi aut̄ in sequētib⁹ iā finia sensu p̄stat: adhuc sup̄est
aliqd de finie plenitudine: fit colon. i. media distinctio: mediāq̄ līam
pūcto notam⁹. i. ad mediā līam punctū ponim⁹. Ubi nō iā p̄ grad⁹ p̄
nūctiōdo plenā finie clausulā facim⁹: fit periodus: punctūq̄ ad caput
līe ponim⁹. et vocal distinctio. i. distictio. q̄ integrā separatiōis. Idoc
q̄des apud oratores: ceterap̄ apud poetas: vbi in v̄lu post duos pedes
syllaba remanet. v̄t̄. Arma v̄rūq̄ canō: coma est. q̄ ibi post sc̄atio-
nē prescalio v̄bi facta est. Elbi nō post duos pedes de p̄te oīo nūbil
superst̄ v̄t̄. Anglia. Glandria. colon est. tor⁹ aut̄ v̄sus periodus est.
aliquā exponit̄. Per colu. i. p̄ maiores decisiōes: et p̄ clausulas qdā et
duab⁹ vel plurib⁹ dictiōibus p̄stāt̄. v̄t̄ Esiae. i. Dereliquerūt dñm:
blasphemauerūt sanctū isrl̄. Ab alienati sunt retrois. Et comata. i. mi-
noris decisōes. v̄t̄ Esiae. i. Clocab̄t nōmē cō admirabilis: p̄sūtian⁹:
dē foris erē. b. Interpreta. no. istā. i. trāslationē: q̄ iā noua dī. q̄i dī
p̄ p̄se trāslata. s. de hebreo i. latinū nō sic alie q̄ p̄ dī hebreo i. grecū. p̄
de grecō trāsferebāt in latinū. Uel iō dicit noua. q̄i an̄ cū nemo de he-
breo trāstulit in latinū i. Monu scri. ḡne. i. p̄saice. q̄ annī p̄bilo-
p̄bi et p̄ote metrice solebat scribere et nō p̄saice. v̄l. Iliō. i. et b̄y mol.
dicit̄ ta apud grecos q̄ apud latinos lōge antīq̄ore curā fusse carni-
nū q̄ p̄fe. oīa em̄ p̄. v̄sus p̄deban̄. p̄se aut̄ studiū sero piguit. et
ideo appellat nouū gen⁹ scribēdi. k. Distinctum⁹. i. distincte et ap-
p̄scriplim⁹. qd̄ multū p̄dest legēn̄. l. Acptūmū de Esiae sciens
dī. dīsert⁹. i. dīscrit⁹. et eloquēs. m. Quippe. qd̄ mirū n̄
Ut v̄ nobilis. genere et nobilior: mēte o. Et vibane eloquēt̄. i.
curialis et elegātis eloquēt̄. Aliq̄ libri bñt̄ vibane elegātis. q. d. sicut
vibani excellūt̄ rurales in eloquēt̄ et artīlitatescī. Esiae bñ p̄emi-
nentia eloquī p̄e ceteris ppberas. p̄ Iliōbab̄s quicq̄ erē. Multa
sem̄ ordinare loquis et ornate q̄. Unde quia. s. ita disette et ornate
telo quitur in hebreo. r. Acadit̄. hoc quod seqt̄ur. s. Ut p̄e
ceteris. ppberas. t. Flores sermonis eius. i. ornatū quē habet in
hebreo r̄. v̄. Translano nō potuerit r̄. In latino. Dic̄t̄ ad
antīpop̄bōia que posse a fieri quare. s. sua translatio nō habet tantū
ornati libri: q̄tū habet ipsum hebreū. multa enī bene sonant̄ in
vnalingua q̄ nō ita bene sonat̄ si ad alīā lingūa fuerint translata.
t. Deinde r̄. Precedenti. ppberete cōmandationē. v̄. Quod non
tā. id est instantum. 3. Prop̄bera dīcēdus sit q̄. i. q̄tū etiam.
3. Euāgelista. q. d. q̄ iam facta māfeste narrat̄ magis dīcēdus est
euāgelista q̄. ppbera: qui sub enī ignate et obſcure veritatē futuram
p̄nūctat̄. a. Ita est vñuersa p̄pi r̄. i. dare et exp̄ſe. b. Pro-
lecurus est scribendo. c. Ut nō cum r̄. i. ppberare. d. Sed

In libra.

de peccatis tē. i. struere vel ordinare. **Esa.** i. **M**ārīmūl² eñi natus est nobis: et fili² datus est nob. Ecce q̄ exp̄s p̄dicat de ipso. Pr̄de ecclia dē **Esa.** x. c. **V**ides facta est dilectio tē. e. **U**nū cōnciō. a. opinō: vel q̄bus dā cōiecturā pp̄do f. Moluissetūc r̄pis. tē. l. minitaf. incar-
natiōis t̄ passiōis secreta mysteria g. **P**er sp̄cimē. et bniq. i. ḡntib.
q̄ erāt i. egyp̄to q̄n mās
tulerunt b. **H**ode
re. al. p̄adere. i. māfesta
re. vide i. opūculo b. vo
cabula biblie vbi expo
nis et bnius i. **M**e
sanctū camb² tē. matō
vñ k. **Q**uesac̄a o
panta t̄ custodib.
I **A**nimaduertis ab/
sc̄dita. i. de idūstria o/
missa ab illis. l. p̄. inter/
pretab² m. **L**ū bāc
editionē legerit. sc̄ i. q̄
exp̄sumūt. vñ **Esa.** i. v.
b. l. t̄. trāstulerant ma/
gmi ph̄si angel². **D**ic/
rony. trāstulit sicut erat
i. bebeo: t̄ vocabib no/
mē a² admirabilis ph̄si/
liari². deus fo². pater
futuri sc̄l. p̄iceps p̄ad.
Itē multa om̄serūt: vñ
obscure trāstulerunt: sic
p̄s i. ep̄la ad desideriū
sup̄ posita. n. **M**ec
ignoro tē. p. b. insinuat
le multū laborasse. In
istā trāllanōc b. oīit q̄
pa² oportuit cu addisce
re bebracū ante q̄ p̄o
p̄beraz plenū b. abuerit intellectū: t̄ sic multū laborauit i. addiscēdo be
braicū t̄ trāferendo postea in latīnū. o. **M**ec ē facile vtrū sit vñ:
falla: cōplera aut dumimura. p. **M**isi intellexerit p̄pbaa b. lingua
guibebicū. q. **B**ute q̄ legerit. trāslatos in latīnū. **P**er b. rep̄ben
dit q̄sdā emulorū: q̄ rep̄bendebāc eius trālationē nō intelligētes be
braicam veritatē. r. **M**os q̄s patere. i. expositos cīsc. o. **M**os
sib². i. detractionib². t. **P**lurimorū. mībi inuidentū v. **M**ō. i.
cuīs suām vel intellectū. r. **L**ōsequi nō valēt. i. nequeit b. abo/
re vel adipasa. **T**ē. **D**espiciāt q̄s maledictū. s. **S**ac̄s q̄. i. scien/
ter t̄ prudēter a. **I**n suām mitto manū. i. expono me piculo. f. de/
tracionib² cinulorū. t̄ vi alludere facto. **G**ettuole q̄ cū vellet syllā romā
ni iperū inimicū occidere cocidit annam p̄sorē t̄ amicūsuū. t̄ q̄ sic er
rauit manus tādiū in igne tenuit donec cōbuska fuit. vel est vulgaris
modus loquendi b. **E**t nibolominus tē. i. rediosia vel fastidio
plenis. c. **L**ectoriūb² p̄cor. q̄ fastidūt. i. bouēt vel sp̄ernūt transla/
tionē mēā. vel q̄s redet ea audire. **V**ersus. Fastidit redet: fastidit sper
nit t̄ bouēt. d. **E**lt quō. i. sicut. e. **G**reci post. l. t̄. i. eorum
trāslatiōes. f. **Z**egut. d. istis trib² inuenies. s. in sc̄do p̄logo sup̄
Job. circa p̄an. **Z**egunt inq̄. g. **V**el ob studiū doctrine. i. exera/
tiū ingēnū sui. vñ vñ multa legentes multa sc̄iant t̄ doceant alios.
b. **V**el vt. l. t̄. inter p̄tum trālationē i. **M**aḡ et collatiōe tē. p̄fe
rēdo trālationē translatiōi: q̄ collano plurū magis vñs ad meli² in
telligēdū k. **S**ic t̄ illi. emuli mīci vel lectores fastidiosi l. **S**al
tē vñ. nō p̄les sicut greci. m. **P**ostprōes tē. mes. q̄ p̄s eos q̄ b
bebeo trāstulerunt in greci: de bebeo trāstulit in latīnū. n. **Z**e/
gant p̄n². editionē mēā. o. **E**xpositiāt. si rep̄bensiblē vi
derint. p. **E**vidēcio discrendōt sed nō ee odiosa p̄sumptiōe: vt
sunt endiadis q̄ **M**op̄berauit aut tē. in bierusalē. metropoli. iu/
dec r. **E**rin iudea. videb̄ b. sup̄liū. p. b. em. q̄b. s. dicerat eu p̄pbe
rasse in ibi: satis ȳ: dixisse eus in iudea p̄pbe rassem. Ad b. dicēdū q̄
iudea q̄nq̄s dī tota terra p̄missiōis. **U**nū in p̄s. **M**or² in iudea dē². q̄n
q̄s dī tota duar̄ tribuū. **M**arib. q. g. **D**udiēa aut q̄ archedaus re/
gnaret in iudea. **U**nūs ponit p̄ sorte iudee. q. **M**aralyp. tē. c. **O** iudea
t̄ ibilim nolite timere. i. sois inde t̄ sois bējaminis qua erat p̄ ibilim t̄
sic accipit bē. ponit q̄ b. ibilim p̄ sorte bējaminis: t̄ iudea p̄ sorte iu/
de. a. **M**ec dū. i. nōdū. b. **D**ecēmbub² tē. s. q̄s postea capti

Æfæc.

libris. et aias a spūsancto destinat⁹ ad nūciādū n̄bo t scripto
illa q̄ pertinet in h̄ libro. de q̄ pōt accipi q̄ dicit infra. ch. Spi-
ritus dñi sup me:co q̄ vixerit metad euāgeli:andus paupib⁹
misit me. Hec est ita fī translationē. lxx. t eadē est sīnia in trans-
latiōne in q̄ bicbz. Spūs dñi sup me:co q̄ vixerit metad an-
nūciādū māsue

tiro quod scit me ob hoc in pegrine
lingue eruditus sed dasse: ne iudei
dep falsitate scripturarum ecclesis eius
diutius insultarent.⁹

*Explicit prologus. Incipit
argumentum.*

Saias in hierlin nobili
genere oenit est. Ibiqz
pphetauit sub manasse
regefect⁹ in duas ptes occubuit.
Sepultusqz est sub quercu Ro

lui q̄ propbiaz
terere. Un̄ pōt dicere illud Luce.i. Euāgeliō vob̄ gaudiū ma-
gnū qđ erit oī pplo. Terno mō dicit qđ euāgelistā seu bonus
nūcias rōe modi nūciandi. t̄ h̄ est qđ nō solū nūciat bonū; sed
enī bono mō: vices lucide t̄ ornate. Et sic sub noīe euāgelistē
tangif forma bui? libri. Sciendū tñ qđ duplet est forma libri.s.
forma tractādi t̄ forma tractat?. Q̄ uoma tractādi est mod? agē
di seu loquēdizq̄ in h̄ libro est valde lucid? t̄ ornat?. De clarū
tate aut̄ ei? dicit Hierony. in prologo sup̄ librum istū de c̄ia. Ita enī vniuersa pp̄ ecclieq; mystēria ad liquidū prosecut? est
vt nō putes eū de futuro vaticinari s̄ de prenē bīllorū texere.
De ornatu vō ip̄i? dicit in eo dē prologo de c̄ia. Sciendum
qđ in finōe suo disert? sit: q̄pp̄ vt vir nobilis t̄ yrbane eloquē
tinet: bñā q̄c̄p̄ in eloq̄o mūsticatē admittū. vñ accidit vt p̄ ce-
teris florē fūmonis ei? māstatio nō potuerit p̄seruare. Sic igit
forma tractādi bui? libri q̄ est idē qđ modus loq̄ndi: designat
sub noīe euāgelistē. eo qđ talis mod? est optim?: vt pote lucid?
t̄ ornat?. propter qđ dī. i. l. Exalta vocē tuā q̄ euāgelistas bie-
rusalē. Ille enī exaltat vocē suā: q̄ ornate t̄ lucide anūciat suaz
intencionē. Forma vō tractat? est diuisio libri: de q̄ dices lram
prosequēdo. Causa vō finalis bui? libri tangif sub noīe bie-
rusalē. Hierosm enī in scriptura aliquā acq̄p̄ p̄o ecclīa militātē
Apocal. xpi. Vidi civitatē sanctā bierlm descendētē de celo t̄c̄
Aliqñ vō p̄o ecclīa triūpbāre. Galat. iiij. Illa q̄ surfuſ est bie-
rusalē libera p̄o. Finis aut̄ bui? libri duplex est. Un̄? propin-
qua.s. Instructio seu edificatio ecclīe militanē sub noīe bierlm
designat. Propt̄ qđ dicit. j. lt. Surge illūinare bierls q̄ venit
lumen tuu. i. prop̄betta. Eliae illūinās torū statū ecclīe. Eli? aut̄
est finis vītū? t̄ remor?: vices p̄secutio sup̄ne beatitudinis i ecclī-
sia triūpbāre: q̄ p̄ bierlm urelligif. propt̄ qđ dicit. j. xxiiij.
cap. O cui tuu videbūt bierlm civitatē opulentā tabernaculum
qđ nequaq̄ vīta trāfseri poterit. Per prop̄betta enī Eliae vī-
dem? nūc p̄ speculū t̄ i emgmatē sed postea in futuro lucide vī-
debūt? t̄ apte. quod nobis concedat t̄c̄. Cap. i.

Filio Esaei. **M**ic accedendus est ad formā tractatus
q̄ est diuisio libri: q̄ diuidit in duas pres. q̄ p̄mittit
tur q̄daz b̄ eius p̄fano. sc̄o subdit narrationib. Au-
ditore celi. **C**irca libri bui² expositionē int̄edo q̄ntum
potero proseq̄ sensū l̄ales virādo multiplicacionē p̄tularium
et p̄cordanniar. q̄ p̄ talia maḡ impedit intellect⁹ b̄ois q̄ iuu-
tur. In locis nō q̄z intelligit⁹ a iudeis deplauat int̄edo dñi⁹
imorans sicur et feci exponēdo libri psalmoz. Igit̄ in p̄fatione
bui² libri q̄tuor manifestanf. Prīmuz est ordo bni² libri inter
alios libios canonicos cū dicit⁹ a Elioso. i. prop̄b̄cia p̄ qd̄
p̄z q̄ liber iste in ordine libioz prop̄b̄taliū cōputat. Sc̄iendū
tñ q̄ vīlio proprie dicta est cognitio prop̄b̄tia q̄ fit in vigilia
prout dictu fuit diffus⁹ i p̄incipio libri psalmoz: vbi dictu fuit
de diversis gradib² prop̄bene. Sc̄dm est scriptor ministerialis
bui² libri qui manifestat b̄ et duobus. s. et nomine cū dicit⁹.
b. **E**saei à inter alios moobas fuit notabilis et famosus. Et

cido et genere cū dī. e. **Hilj** amos. t. vt dicit Rab. sa. iste amos t.
amias rex iuda fuerūt fratres. t. sic **Esaia** fuit de generē regio. vñ
t. dicit Hierony. in prologo: q̄ fuit vir nobilis t. vrbane eloquens et
s. allegans cl. Et p. b̄ pris q̄ iste amos est ali? ab illo q̄ inter duodecim
prophetas ponit tanti? q̄ iste fuit pastor t. rusticus? vt babet in prima

gel:mitta trāsūtū aquaz: q̄s olim
ezechias retiacto obstruerat pul-
uere. Explicit argumentū.
Inquit Eſias prophet. L. i.

Isio^a esai^b filii amos^c:
quā vidit sup^d iudam r

bienisalē in diebus osie
ioathan achaz t ezechie regū in-
da. Bludite celi t arib⁹ pcipe
terra: quoniam⁹ dominus loci-
tus est: filios enutriui t eraltaui⁹

notabiles: t ceteri ibidē habitātes. Per iudā nō reliqu' pplos de regno iude. qd̄ dī regnū duar̄ tribū. Quartū aut̄ est bū? ppbie t p̄p̄o cū dicis. e In dieb̄ oī re t̄c. Ep̄e enī bū? regis cepit ppberauerit: m̄ de t̄p̄e ei? non facit mētione. tū q̄ ille pessim⁹ fuit in cultu ȳ doloꝝ t̄ in occasiōe t̄ psecunio ne inoccenſiū. vt babef. uñ. Reg. xii. tū q̄ ab eo occasus fuit: co q̄ pecata ipſi? t̄ pp̄li arguebat. t̄ ad colorandū suā maliciā fecit cū adduici corā se vt babef in q̄daꝝ lib̄o bebraico q̄ vocal ictb̄ amotb̄. t̄ dicit ei: dñs dicit Elroyſi. Illū videbit me bō t̄ viuer! Ero. xxiij. Et tu dixi ſhi. Thidi dñm ſedentē ſup ſoliū exceilū. vt babef. i. vi. p̄ Elroyſes dixit Dentro. uñ. Mō eſt alia natio tā grādis q̄ babeat deos appropinquare ſibi: ſicut dñs de⁹ noſter adēt oib⁹ obſecratiōib⁹ nřis. Et tu dixi ſhi. Inuocare eū dū. ppe eſt. i. iv. p̄ h̄ inſinuās q̄ parū ſit nobia pp̄iniqu⁹. t̄ hic p̄dennauit eū ad mortē. t̄ tūc pp̄ba inuocauit dñm: q̄ operuit cedrū in illo loco ex̄n̄te: t̄ intra ſe occultauit pp̄bam. s̄z El Danasce h̄ miraculo nō fuit retract⁹ a maliciā ſuā: ſed vna cū arboore fecit eū ſecan ſerra. f Audite. b p̄sequēter ponif narratio. Circa qd̄ ſciendū q̄ int̄r̄to bū? pp̄bie eſt narrare t̄pi m̄ ſtemu. vt dictū eſt. ſā qd̄ qd̄ mysteriū fuit ad detectionē ſup boꝝ t̄ exaltationē būmiliū. ſic dicas i cantico brē viginis Luč. l. Deposuit potētes de ſede: t̄ exaltauit būmiles. Propt̄ qd̄ ſac̄tu ſynt̄o Luč. n. dixit. Ecce poſit⁹ eſt b̄ in ruina t̄ reuolutionē multoꝝ in t̄rl. Et iō. Eſatas denūciādo t̄ ſcribēdo t̄p̄i mysteriū ſimul denūciat t̄ ſcribit deiecrōs peccator̄ ſupbiētiū t̄ ſe extollētiū t̄ crec̄tiōs būliū t̄ iuſtoꝝ. Et ſim b̄ p̄ceſſt b̄ libri in duas pres diuidif. Qu p̄ cū t̄p̄i myſterio ſcribis peccator̄ deiecr̄io. ſcōd̄ iuſtoꝝ eretio. Scōd̄ a incipit. cl. Consolamini t̄c. Prima in duas. q̄ p̄ cū p̄t̄n̄t̄b⁹ ad t̄p̄i myſteriū deſcribis puniſio peccator̄ q̄t̄ ad diuſos pp̄los ſp̄ealiter. ſcōd̄ q̄t̄um ad oēs generaliter. xxiij. e. Prima in duas. q̄ p̄ ponit puniſio q̄t̄um ad iudeos. ſcōd̄ q̄t̄um ad pp̄los extra n̄cos. c. ibi. Vle affl̄s v̄ga. t̄c. Prima adhuc in duas. q̄ p̄ cū myſterio t̄p̄i deſcribis puniſio regni iudeiſue duas tribū. Scōd̄ ei? libe ratio a psecuriōe duoꝝ regū vt post viuā mortificatiū apponat oleum lenitū. Scōd̄ para incipit. vii. c. Et factū eſt. Prima in duas. q̄a p̄mo ponit pp̄bie denūciatio. ſcōd̄ euſdē p̄firmatio. vi. ca. Prima adhuc in duas. q̄ p̄ deſcribis regni iudeiſue puniſio. ſcōd̄ p̄ aduentū t̄p̄i eſteſte p̄motio. ca. ſequenti. ſcīendū t̄h̄ q̄bec diuſio nō eſt ita paſſa q̄n̄ mebra diuſiōis coincidat frequēterata qd̄ in vna predicat: ponitur enī in alia. I. alq̄s v̄b̄is t̄ alio mō. t̄ idē eſt dicendū de alijs ſub diuſiōib⁹: q̄ ſicut p̄ magna parte. P̄nis aut̄. c. in duas pres diuidit q̄ p̄ oſtentidif pp̄loſ punendus p̄ peccatis in deū. ſcōd̄ p̄ peccat in p̄t̄mū. ibi. Quomō facta eſt. Prima in tres: q̄ p̄ oſtentidur pp̄li culpa. ſcōd̄ ſubdit penaſbi. Terra vſtra. Tertio pluliſ medela. ibi. Eſtud te v̄b̄um. Circa p̄mū declarat primo peccati grauitas. ſecondo incorrigibilitas. ibi. Super q̄. Circa p̄mū dicit. f Audite celi. i. angelis q̄ ſunt cives celeſtes. g Et auib̄ t̄c. i. homines habitātes in ea. v̄t̄q̄z enī naturā. ſ. angelicā t̄ humānā voluit babere in testem. b Quomō dñs t̄c. cuius verbū attente eſt audiendū. Quid aut̄ diuitiſ ſubdif. i. filios enutriui. ſ. pp̄lin iſrl: paſſēdo māna in dēſerto t̄ terra lacte t̄ melle fluente ei p̄ferendo. k Et exaltaui. regnum